

Νύχτα καλοκαιρινή

● Της Αιμιλίας Ποΐζη

Νύχτα καλοκαιρινή, ατέλειωτη απόλαυση μες το σκοτάδι και το φως
στο μονοπάτι το μοναχικό, στο μέρος το εκλεκτό, δίχως τον ήχο τον κρυφό.
Στης μυρωδιάς και της ίδιας της χαμένης ομορφιάς, ενός μύθου της καρδιάς,
σε μιας παρέας, την αναζήτηση των ξεχασμένων πειρασμών, των εφηβικών,
και των ονομάτων των αστεριών, που έφερναν θύμισες παλιών ευχών.

Νύχτα καλοκαιρινή, μια στιγμή για εκείνους, μια συνάντηση εκλεκτή,
ένα ταξίδι για μια ψυχή που στέκεται πιστή, στης φύσης την ιδανική ζωή,
στο δημιούργημα του παραδείσου του κρυφού που κρύβεται για ηδονή στη γη.
Σε ένα πράσινο άλλοτε απρόσμενο θαύμα για κάθε λογής ανάσταση ψυχής,
μέσα στο δάσος, στα μυστικά χιλιάδων προορισμών και άφθονων κεριών
που ανάβουνε μπροστά στο δρόμο και στο ταξίδι των αγνώστων θεών.

Στα βήματα των πιστών χριστιανών, και των ονειρών των αγνών,
στη δέηση για κάτι μαγικό, για επιστροφή στο θέαμα το αληθινό.
Για μια ποιητική εορτή που γίνεται κατόρθωμα θριαμβευτικό,
στης τέχνης την δοσμένη από καιρό πηγή για το ακατόρθωτο.
Μέσα στο θαύμα εκεί στην άκρη του βουνού απλώνεται έργο ζηλευτό
για μια αναζήτηση μένει απροστάτευτο απ' τον ίδιο τον δημιουργό.

Νύχτα καλοκαιρινή, του Αυγούστου αίσθηση δίχως λογική,
μέθη απ' τις μυρωδιές των πεύκων που κρύβουνε τις ομορφιές
και αφήνουνε το πέρασμα για συναντήσεις βραδινές, εκλεκτές.
Για ανθρώπους έτοιμους, ιδανικούς για απόλαυση μεγαλοπρεπή
τόσο γνώριμη και εξαίσια ανάμνηση μιας νύκτας καλοκαιρινής.

** Πηγή έμπνευσης δεν αποτελούν μονάχα σπουδαία έργα αλλά και σπουδαίοι άνθρωποι που δημιουργούν για την ίδια την ζωή μέσα απ' το θαύμα μιας νύκτας καλοκαιρινής.*